

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. O. M.**, proti odporcovi **P. M.**, zastúpenému JUDr. J. M., **o zrušenie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 4 C 210/2008, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 7. júla 2009, sp.zn. 5 Co 125/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie odporcu **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom z 30. januára 2009, č.k. 4 C 210/2008-13 zrušil podielové spoluvlastníctvo navrhovateľa a odporcu k nehnuteľnostiam zapísaných na:

- LV č. X. Katastrálneho úradu Ž., Správa katastra L.pre okres L., obec a katastrálne územie P., a to k rodinnému domu súpisné číslo X., postavený na parcele č.X.,
- LV č. X. Katastrálneho úradu Ž., Správa katastra L.pre okres L., obec a katastrálne územie P. – KN parcela č. X., zastavané plochy a nádvorcia o výmere 145 m², KN parcela č. X. zastavané plochy a nádvorcia o výmere 54 m², KN parcela č. X. zastavané plochy a nádvorcia o výmere 35 m²,
- parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu č. X. zastavané plochy a nádvorcia o výmere 1739 m²,
- LV č. X. Katastrálneho úradu Ž., Správa katastra L.pre okres L., obec a katastrálne územie P. KN parcela č. X. záhrady o výmere 866 m², KN parcela č. X. záhrady o výmere 275 m², parcela č. X. záhrady o výmere 1139 m², KN parcela č. X. záhrady o výmere 692 m² tak, že

tieto nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľa, ktorému uložil povinnosť zaplatiť odporcovi na vyrovnanie jeho spoluvlastníckeho podielu čiastku 1 535,65 €, do troch dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti konanie zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 136 ods. 1, § 142 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Prihliadol na to, že navrhovateľ je väčšinovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností, o predmetné nehnuteľnosti sa v rámci svojich možností doposiaľ staral otec navrhovateľa (čo odporca žiadnym spôsobom nevyvrátil), ako aj na vyhlásenie odporcu, ktorý deklaroval, že navrhovateľa v žiadnom prípade zo svojho spoluvlastníckeho podielu nevyplatí. Dôvody, pre ktoré odporca žiadal nezrušiť a nevyporiadať podielové spoluvlastníctvo prednesené na pojednávaní, nepovažoval súd za dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Žiline na odvolanie odporcu rozsudkom zo 7. júla 2009, sp.zn. 5 Co 125/2009 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. v celom rozsahu potvrdil. Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal odporca dovolanie, v ktorom navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. c/ O.s.p. a dôvodnosť § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p., tvrdiac, že ako účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený. Namietal, že napriek tomu, že nebol schopný sa zrozumiteľne vyjadrovať a nebol spôsobilý pred súdom samostatne konať, súdy nepostupovali v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. a neustanovili mu opatrovníka, ani neurobili iné opatrenie. Mal za to, že zo zápisnice o pojednávaní pred prvostupňovým súdom nie je zrejmé, ako bol pred vynesením rozsudku poučený o návrhoch na vykonanie dôkazov, nakoľko konkrétne znenie poučenia podľa § 120 ods. 4 O.s.p. sa v zápisnici neuvádza a tiež nie je zrejmé, či mu boli konkretizované aj podmienky uvedené v § 205a O.s.p. V dôvodoch dovolania rozoberal skutkový a právny stav veci.

Navrhovateľ považoval dovolanie odporcu za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné a nejde ani o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok

právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

So zreteľom na odporcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 písm. c/ O.s.p.

Podľa § 237 písm. c/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený.

Procesnou spôsobilosťou sa označuje spôsobilosť účastníka samostatne alebo prostredníctvom svojho zvoleného zástupcu vykonávať pred súdom procesné úkony. Túto spôsobilosť majú účastníci v zásade v tom rozsahu, v akom majú spôsobilosť na právne úkony podľa hmotného práva. Úplná procesná spôsobilosť fyzickej osoby vzniká plnoletosťou, ktorá sa nadobúda dovŕšením osemnásteho roku, pred dosiahnutím tohto veku úplná procesná spôsobilosť vzniká len uzavretím manželstva. Procesne spôsobilí v obmedzenom rozsahu sú maloletí, ktorí majú spôsobilosť len na také právne úkony, ktoré sú svojou povahou primerané ich rozumovej a vôľovej vyspelosti zodpovedajúcej ich veku (§ 9 Občianskeho zákonníka). Procesne spôsobilé v obmedzenom rozsahu sú aj fyzické osoby, ktorých spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená súdom. V preskúmvanej veci je zo spisu zrejmé, že odporca nepatrí ani do jednej z kategórie osôb, ktorých spôsobilosť na právne úkony by bola obmedzená celkom alebo úplne, pretože odporca je plnoletou fyzickou osobou, ktorá nebola spôsobilosti na právne úkony rozhodnutím súdu obmedzená, prípadne pozbavená. Dovolací súd preto dospel k záveru, že v preskúmvanej veci nie sú dané dôvody prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. c/ O.s.p.

K námietke uvedenej v dovolaní, že súdy nepostupovali v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p a odporcovi neustanovili opatrovníka ani neurobili iné opatrenie, napriek tomu, že odporca nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať, dovolací súd uvádza, že zo spisu nevyplývajú skutočnosti, ktoré by potrebu takéhoto postupu súdu odôvodňovali.

Pokiaľ ide o námietku spochybňujúcu dôslednosť, resp. úplnosť poučenia odporcu podľa § 120 ods. 4 O.s.p., dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že žiadne ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku ani iného právneho predpisu neukladá súdu povinnosť nadiktovať poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p. do zápisnice o pojednávaní doslovne.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, prípadne že by konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom,

riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. mája 2011

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová